

LÁ THƯ MỤC VỤ

Chúng ta đã trở lại Phụng Vụ của Mùa Thường niên sau 40 ngày Mùa Chay và 50 ngày của Mùa Phục Sinh. Nên trong thư này tôi sẽ trình bày tổng quát về vị trí của Mùa Thường niên trong Niên Lịch Phụng Vụ của Giáo Hội để giúp mọi người chúng ta tham dự tích cực hơn vào đời sống phụng vụ của Giáo hội, cũng như sống đức tin sốt sắng hơn trong Năm Hồng Ân này.

Kể từ sau Công Đồng Vatican II, lịch phụng vụ của Giáo Hội Công Giáo La Mã chia Mùa Thường Niên làm hai thời kỳ: thời kỳ nhất bắt đầu từ sau Lễ Chúa Giêsu chịu Phép rửa (sau Mùa Giáng Sinh) và chấm dứt vào Thứ ba trước Thứ tư Lễ Tro, và thời kỳ sau bắt đầu vào Thứ hai sau Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống (sau Mùa Phục Sinh) và kết thúc vào Thứ bảy trước Chúa Nhật Thứ nhất Mùa Vọng.

Vì bây giờ các lễ trọng được dời vào Chúa nhật, nên dù lễ Chúa Giêsu chịu Phép rửa trên nguyên tắc là kết thúc Mùa Giáng Sinh, nhưng khi dời lễ này vào Chúa Nhật thì lễ này tự động sẽ lấy đi Chúa Nhật thứ nhất Mùa Thường Niên, vậy Chúa Nhật sau đó đương nhiên sẽ là Chúa Nhật thứ hai Mùa Thường Niên.

Mùa thường niên bị ngắt quãng từ Thứ Tư Lễ Tro đến Chúa Nhật Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống (Thường rơi vào giữa các ngày từ 10 tháng 5 tới 13 tháng 6). Và chấm dứt vào Thứ bảy trước Chúa Nhật thứ nhất Mùa Vọng (Thường rơi vào khoảng giữa các ngày 27 tháng 11 tới 3 tháng 12). Như thế Mùa Thường niên gồm hết các tháng bảy, tháng tám, tháng chín, tháng mười, và trong một số năm sẽ có hầu hết các ngày của tháng sáu và tháng mười một.

Tổng số các tuần của Mùa Thường Niên là 33 hoặc 34. Trong hầu hết các năm, Mùa Thường Niên chỉ có 33 tuần, nên trong các năm này Giáo hội bỏ đi một tuần đáng lẽ là tuần bắt đầu lại Mùa Thường Niên. Thí dụ trong năm 2011, Chúa nhật trước Lễ Tro là Chúa Nhật thứ 9 Thường Niên, nhưng sau Lễ Hiện Xuống năm ngoái lại là tuần thứ 11 Thường Niên.

Thường niên ở đây không có nghĩa là ‘thông thường’ hay ‘bình thường’. Thường Niên ở đây có nghĩa là những tuần bên ngoài các Mùa Vọng & Giáng Sinh / Mùa Chay & Phục Sinh. Trong Mùa Thường Niên, Giáo hội cử hành mầu nhiệm Chúa Kitô không chỉ trong một chiều kích nhưng trong toàn thể các chiều kích của mầu nhiệm này. Các bài đọc của phụng vụ Mùa Thường Niên giúp hướng dẫn chúng ta làm cách nào để sống đức tin Kitô Hữu của mình trong đời sống mỗi ngày.

Trong Năm Phụng Vụ, các bài Thánh Kinh cho Mùa Chay & Mùa Phục Sinh, Mùa Vọng & Mùa Giáng Sinh có những chủ đề riêng biệt. Trong Mùa Thường Niên các bài đọc không chọn theo chủ đề, nhưng trình bày cách liên tục đời sống và việc làm của Chúa Giêsu Kitô như được công bố trong các sách Phúc Âm của Mátthêu, Marcô, hay Luca. Phúc Âm Gioan được đọc chính yếu trong các mùa phụng vụ khác.

Các bài Phúc Âm.

Trong Mùa Giáng Sinh, các bài Phúc Âm nói về việc chào đời và thời thơ ấu của Chúa Giêsu. Trong Chúa Nhật thứ hai Mùa Thường Niên, bài Phúc Âm bắt đầu nói về sứ vụ của Chúa Giêsu mặc dầu bản văn về tiệc cưới Cana và hai đoạn văn khác là từ Phúc Âm Gioan. Sau đó, với Chúa Nhật thứ ba Mùa Thường Niên, cuộc đời và lời giảng dạy của Chúa được mở ra theo từng cuốn Phúc Âm của từng năm. Năm A: Mátthêu. Năm B: Marcô. Năm C: Luca.

Các bài đọc Cựu Ước.

Các bài đọc Cựu Ước được chọn để tương ứng với các bài Phúc Âm và để nêu bật lên sự đồng nhất giữa Cựu và Tân Ước. Các bài đọc được tuyển lựa để làm sao cho những trang chính của Cựu Ước đều được đọc trong các Chúa Nhật. Các bài đọc này được xếp đặt theo thứ tự hợp lý, nhưng lại luôn tương ứng với các bài Phúc Âm.

Các bài Thánh Thư.

Trong Mùa Thường Niên, các thư của Thánh Phaolô và Giacôbê được đọc liên tiếp nhau. (Các thư của Thánh Phêrô và Gioan được đọc trong Mùa Phục Sinh và Giáng Sinh.) Vì chiều dài và những đề tài khác nhau được nêu ra trong đó, nên Thư Thứ nhất gửi Tín hữu Corintô được tuyển chọn để đọc ngay từ đầu Mùa Thường Niên của cả ba năm trong chu kỳ phụng vụ. Thư gửi Tín hữu Do thái được chia làm hai phần. Phần đầu được đọc trong Năm B và phần hai được đọc trong Năm C.

Lễ Chúa Kitô Vua là Chúa Nhật cuối cùng của Mùa Thường Niên và của năm phụng vụ. Và màu phụng vụ của Mùa Thường Niên là màu xanh lá cây (green), biểu tượng của hy vọng.

Giáo hội mừng Lễ Chúa Ba Ngôi vào Chúa Nhật đầu tiên khi Mùa Thường Niên bắt đầu lại, là để nhắc nhở chúng ta rằng mỗi ngày trong cuộc sống ‘thường niên’ chúng ta đều sống trong ơn sủng của Ba Ngôi Thiên Chúa. Ba Ngôi là một ‘gia đình’, một ‘cộng đoàn’. Trong ‘gia đình’ Thiên Chúa: Chúa Cha tiếp tục chăm sóc dưỡng nuôi mọi thụ tạo của Ngài. Chúa Con tiếp tục công việc cứu độ trần gian. Và Chúa Thánh Thần tiếp tục thánh hóa và ban sự sống thiêng liêng cho con người bằng các thừa tác vụ của Giáo hội thông qua các bí tích.

Do đó, không có gì trong cuộc sống của chúng ta phản ánh đúng nhất hiện thực của Chúa Ba Ngôi hơn là một đời sống gia đình thực thụ. Bởi vì gia đình chẳng những là nơi chúng ta thuộc về mà còn là nơi chúng ta khám phá, nuôi dưỡng và khẳng định sự độc đáo và riêng tư của mỗi người. Chính gia đình tạo nên các cá nhân, và chính từng cá nhân tạo nên gia đình chúng ta. Nên khi sống thực tại của một gia đình thực sự, chúng ta sẽ cảm nếm được một chút đời sống của Ba Ngôi Thiên Chúa: Chúa Cha, Chúa Con, và Chúa Thánh Thần.